

Patriarhul Daniel spune că urmarea lui Hristos este o alegere liberă, iar lepădarea de sine o eliberare de egoism

image not found or type unknown

„Mântuitorul Iisus Hristos respectă libertatea omului”, a spus Patriarhul Daniel duminică, prezentând urmarea lui Hristos ca pe un exercițiu al libertății.

Patriarhul României a atras atenția că treptele mântuirii prezentate în evanghelia zilei încep cu alegerea liberă făcută de om: „prima etapă – voința omului de a veni la Hristos, a doua etapă – lepădarea de sine, a treia etapă – luarea sau asumarea crucii și a patra etapă – urmarea lui Hristos”.

Voința liberă

„Dumnezeu este plin de iubire milostivă și de aceea El propune mântuirea, nu o impune. El respectă libertatea omului, fiindcă omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu cel Liber. Persoana umană a fost creată după chipul Persoanelor divine. Dumnezeu este liber. De aceea, libertatea este componentă esențială din taina și demnitatea persoanei umane”, a subliniat Părintele Patriarh Daniel.

„Mântuirea înseamnă iubire față de Dumnezeu și față de aproapele, exprimată în mod liber. Prin urmare, noi putem să ascultăm de Dumnezeu sau să fim nepăsători, să-L căutăm sau să-L ignorăm, chiar să afirmăm că El nu există, iar cerul și pământul sunt rezultatul întâmplării sau rezultatul hazardului, nu creația lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, omul poate răspunde la iubirea lui Dumnezeu sau o poate refuza, poate dobândi mântuirea sau poate pierde mântuirea, se poate uni cu Dumnezeu sau se poate despărți de Dumnezeu pentru veșnicie. De aceea, totul depinde de răspunsul liber pe care omul îl dă lui Dumnezeu.”

„În primele veacuri creștine a apărut o învățătură greșită, că, până la urmă, toți se vor mântui, inclusiv diavolul, fiindcă Dumnezeu este iubire”, a atras atenția Patriarhul României.

„Această învățătură s-a numit apocatastază în greacă, adică restabilirea tuturor în plinătatea existenței, ca urmare a iubirii lui Dumnezeu. Greșeala mare a acestei învățături eronate este faptul că nu respectă libertatea omului. Și anume, vrea să

spună că omul poate fi forțat să fie fericit, chiar dacă nu a ales liber această cale.”

Eliberarea de egoism

Prima treaptă care urmează după libera alegere de a urma pe Hristos este lepădarea de sine: „Această iubire de sine, filautia sau filaftia, pe care noi îl numim astăzi narcisism, iubire nerațională, pătimășă de sine, îl face pe om centrat în sine și pe sine”, a spus Părintele Patriarh Daniel.

„Și el, într-un fel, devine în sine un rob al egoismului. Ori, când Mântuitorul spune că cel care-L urmează pe El trebuie să se lepede de sine, e vorba nu de depersonalizare, ci de recentrare: de la egocentrism la cristocentrism, de a transforma sinele ca centrul vieții sale în căutător de Hristos.”

„Este foarte importantă această lepădare de sine înțeleasă ca eliberare de egoism sau narcisism, pentru a dobândi iubire smerită și darnică, sau milostivă. Astfel, omul iese din închisoarea pe care și-a creat-o prin iubirea de sine și devine ascultător față de Dumnezeu și darnic și iertător față de semenii”, a subliniat Preafericirea Sa.

Purtarea crucii

„Crucea este o stare a vieții”, a mai explicat Patriarhul României. „Este o stare de luptă grea a omului cu o patimă egoistă, cu o boală grea sau cu o situație dificilă. Dar crucea poate fi și suferința unei neîmpliniri sau unui ideal nerealizat.”

„Pentru creștinii dornici de mântuire, crucea înseamnă îndeosebi efortul, sau osteneala, de a trăi viața în iubire smerită și darnică. Sau, de pildă, dăruirea de sine pentru o întemeie a familiei creștine și osteneala de a crește copii în credință, sau strădania creștinului de a fi un monah smerit și nevoitor, rugător pentru mântuirea lui și a tuturor oamenilor.”

„Această lepădare de sine pentru a se uni cu Hristos și a dobândi prezența iubirii smerite și milostive a lui Hristos în sufletul nostru înseamnă purtarea crucii. Este o luptă duhovnicească, o suferință însă transformată în biruință spirituală”, a adăugat Preafericitul Părinte Daniel.

Hristos ne ajută să ne ducem crucea

„Hristos Domnul dorește ca El să ne ajute la purtarea crucii, să nu purtăm crucea singuri. Cei care nu se roagă în timpul marilor încercări cad adesea în deznădejde. Fie se revoltă și cârtesc, fie slăbesc atât de mult în răbdare, încât își pun capăt zilelor”, a avertizat Preafericirea Sa.

„Dar cei care, în timpul suferinței, în boală, în încercare, în necazuri, se roagă,

aceaia nu poartă crucea singuri, ci, tainic, Hristos Domnul, prin rugăciune, revarsă iubirea Sa milostivă în sufletul lor și îi întărește, așa cum se arată și când Iisus S-a rugat în Ghetsimani și a venit un înger ca să-L întărească, să întărească puterea Lui omenească de a răbda suferința, încercările, necazurile.”

„Omul Tainic, Hristos Domnul, întărește pe cei care, în timpul suferinței, se roagă Lui și cer ajutor Lui”, a subliniat Patriarhul Daniel. Iar „experiența arată că cei care au trecut prin suferință înțeleg mai bine crucea din viața semenilor lor. Pentru că au trecut și ei prin suferință, înțeleg mai bine că cei care suferă”.

„Duminica de azi ne îndeamnă să ne rugăm Domnului Iisus Hristos să ne dăruiască dorința și puterea de a căuta mântuirea sufletului mai mult decât orice bogăție din lumea aceasta”, a încheiat Patriarhul României.

„Și, prin credință și prin rugăciune, să înțelegem că, atunci când trecem prin suferință, prin necazuri, prin ispite, prin lipsuri, Hristos Domnul, cel Ce cunoaște suferința fiecăruia, nu dorește ca noi să suferim, ci ne cheamă să ne apropiem mai mult de El, să simțim ajutorul Lui, transformând singurătatea în comuniune și suferința în bucuria întâlnirii cu El, cel răstignit și înviat.”

Părintele Patriarh Daniel a participat duminică la Sf. Liturghie oficiată în paraclisul istoric al Reședinței Patriarhale.

Foto credit: Ziarul Lumina (arhivă)

basilica.ro